

РЕШЕНИЕ

№ 7

гр. Кубрат, 05.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КУБРАТ, I - ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Албена Д. Великова

при участието на секретаря Вера Люб. Димова
като разгледа докладваното от Албена Д. Великова Административно наказателно дело № 20233320200127 по описа за 2023 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Производство по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от А. А. Н., ЕГН ***** от *** срещу НП № 22-0290-000340/13.09.2022 г., издадено от Г. М. Г. на длъжност Началник група в ОДМВР Разград, РУ Кубрат, с което на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3000.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца, за извършено нарушение по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП. В жалбата се твърди, че НП е неправилно, незаконосъобразно, необосновано и постановено при съществени процесуални нарушения. Оспорва се фактическата обстановка. Сочат се съображения в подкрепа на молбата съдът да отмени НП.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от пълномощник на жалбоподателя, който сочи, че НП е издадено в противоречие с императивни процесуални норми, че е неправилно и необосновано, поради което моли за отмяната му. Претендират се направените по делото разноси.

Наказващият орган – Г. Г. Началник група в ОД на МВР – Разград, РУ

Кубрат, редовно призован, в съдебно заседание не се явява. Депозирано е писмено становище от гл. юрисонсулт на ОДМВР Разград, който заявява, че жалбата е неоснователна, тъй като атакуваното НП е правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на сторените разноски представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, взе предвид становищата на страните и служебно провери правилността на издаденото НП, приема установено следното:

На 05.09.2022 г. свидетелите С. М. и М. А. – служители в РУ – Кубрат, работели по безопасност на движението по утвърден график от началника на РУ Кубрат. Около 16:10 часа свидетелите били позиционирани в гр. Кубрат на ул. „Цар Иван Асен II“, на кръстовище, образувано между улиците „Цар Симеон“, „Цар Иван Асен II“ и „Добруджа“, в близост до СУ „Христо Ботев“, когато забелязали, че лек автомобил марка „Фолксваген“, модел Пасат, с рег. № ***, собственост на А. С. от ***, се движел по ул. „Цар Симеон“ в посока ул. „Добруджа“, минавайки покрай полицейския патрул и насочвайки се от ул. „Добруджа“ към ул. „Страцин“, водачът подал газ, ускорил, увеличил скоростта, при което задната част на колата се завъртяла, чуло се свистене на гуми. За да проверят водача, полицейските служители минали по ул. „Гагарин“, откъдето пресрещнали водача и го спрели за проверка.

Св. М., след като установила самоличността на водача – А. А. Н. от ***, съставила АУАН серия ГА № 760273, с който повдигнала обвинение на нарушителя, че като водач на МПС използва пътища за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение – за превоз на хора и товари, и извършва рязка маневра като преднамерено извежда МПС извън контрол чрез презавиване, довежда до загуба на сцепление на гумите – дрифт. Актосъставителят квалифицирал нарушението като такова по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП. Актът е предявен на нарушителя и подписан от него без възражения. Същият предоставил писмено сведение, в което посочил, че както си карал, пасажерът до него изключил системите за да пробва дали работят, „завъртях леко гуми и ме спряха органите на реда“.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН нарушителят не е подал писмени

възражения.

Въз основа на представените АУАН и сведение, Началник група към ОДМВР Разград, РУ Кубрат Г. Г. издал обжалваното Наказателно постановление № 22-0290-000340/13.09.2022 г., с което за извършеното от Н. нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП наложил на нарушителя наказание глоба в размер на 3000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца.

Горната фактическа обстановка се установява от събраните писмени доказателства – административнонаказателната преписка, съдържаща АУАН серия GA № 760273/05.09.2022 г., НП № 22-0290-000340/13.09.2022 г., както и от гласните доказателства – показанията на свидетелите М. и А.. Разпитана в хода на съдебното следствие свидетелката М. посочва, че АУАН е съставен въз основа на нейните личните възприятия и тези на колегата ѝ, също очевидец на извършеното от жалбоподателя нарушение.

Съдът не дава вяра на показанията на разпитания по инициатива на жалбоподателя свидетел С., който е собственик на лекия автомобил и пътувал на пасажерското място до водача. С. посочва, че приятелят му не е дрифтирал, а просто сменил предавка и при подаване на по-малко газ гумите се завъртели и изсвирили, защото били зимни гуми. Посочва, че полицейските служители не са могли да възприемат движението на автомобила им, тъй като нямало видимост от мястото, на което са били позиционирани. Съдът не дава вяра на показанията на този свидетел, защото от една страна същият е в приятелски отношения с жалбоподателя, а от друга – изложените от него факти противоречат на показанията на полицейските служители, които нямат родствени или приятелски връзки с нарушителя и са незаинтересовани от изхода на делото. На съда е служебно известно, че от мястото (на ул. ул. „Цар Иван Асен II“, на кръстовище, образувано между улиците „Цар Симеон“, „Цар Иван Асен II“ и „Добруджа“), на което обичайно се позиционира патрулен екип извършващ контрол по безопасност на движението, както е бил екипа на полицейските служители М. и А., позволява да се възприема движението на водачите в различните посоки, поради което и периодично това място се включва в графика, утвърждаван от началника на РУ Кубрат.

С оглед на така изложеното от фактическа страна, съдът направи

следните правни изводи: Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, от надлежна страна и против подлежащ на обжалване административен акт.

Разгледана по същество е неоснователна.

Наказателното постановление, както и Актът за установяване на административно нарушение, са съставени в предвидените за това срокове, от надлежен орган и при спазване на изискуемите за тяхната валидност форма и съдържание. Видно е както от съдържанието на АУАН, така и от съдържанието на НП, че те съдържат всички необходими реквизити, посочени в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН.

Съдът намира, че не са допуснати нарушения на регламентираните в ЗАНН формални изисквания и процесуални правила и не се констатира нарушение правото на защита на жалбоподателя. В случая не е спорно, че именно жалбоподателят на процесните дата и място е управлявал горепосоченото МПС, което се установява, както от свидетелските показания, така и от приетите по делото писмени доказателства.

Отговорността на жалбоподателя Н. се основава на нарушение на законово регламентираната в чл. 104б, т. 2 от ЗДвП забрана водачът на МПС да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. От фактическа страна извършването на вмененото на санкционираното лице нарушение е обосновано с констатацията, че на 05.09.2022 г., в 16:10 часа, в град Кубрат, по улица „Цар Симеон“ на кръстовище с ул. „Страцин“, при извършване на рязка маневра преднамерено извежда МПС извън контрол чрез презавиване, довежда до загуба на сцепление – дрифт, с което не използва пътя по предназначение, а именно за превоз на пътници и товари. Действията на жалбоподателя са възприети непосредствено от свидетелите М. и А.. Те са възприели тези действия на водача и за изключително опасни, тъй като улицата граничи със СУ „Христо Ботев“ и по това време има ученици, пешеходци, и така с поведението си водачът създал опасност за другите участници в движението.

В тежест на наказващия орган е да установи и докаже при условията на пълно главно доказване наличието на всички релевантни за съставомерността и индивидуализацията на деянието факти и обстоятелства, които обуславят

административно наказателната отговорност. В случая приетото от наказващия орган, че описаното в съставения АУАН и в издаденото въз основа на него наказателно постановление сочи на „използване на пътя за други цели, а не по предназначение“ от водача на МПС, е фактически и доказателствено обосновано. С оглед показанията на разпитаните в хода на съдебното производство свидетели (актосъставителят М. и свидетеля очевидец А.) и описаната от тях обстановка, установено се явява обстоятелството, че водачът съзнателно е управлявал автомобила по начина описан в наказателното постановление. Показанията на тези свидетели очевидци, по чиито сведения е съставен АУАН, потвърждават извършеното нарушение от жалбоподателя и техните показания не са оборени по никакъв начин в хода на съдебното производство. Налага се извода, че обвинението е доказано и не е опровергано чрез доказателствени средства, установяващи друга обективна истина за съставомерните факти. В случая автомобилът се е намирал на място, което е част от път, отворен за обществено ползване (арг. §6, т. 1 от ЗДвП), и в посочения в наказателното постановление момент (16:10ч.) не е извършвал движение с цел превоз на пътници и товари, а с различна такава от единствено законосъобразната, поради което деянието правилно е квалифицирано като наказуемо по чл. 175а, ал. 1, предл. трето от ЗДвП. Визираната като нарушена разпоредба на чл. 104, т. 2 от ЗДвП забранява на водачите на МПС да използват пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Следва да се уточни, че е без значение за съставомерността на деянието конкретните способности, чрез които се постига крайния резултат – дали това става посредством рязко подаване на газ, боравене със съединител, завъртане на волана, дърпане на ръчната спирачка или по друг начин.

В закона не се съдържа легална дефиниция на „ползването на път за други цели, освен за превоз на хора и товари“, което предполага запълване на бланкетния състав с конкретно съдържание според особеностите на всяка хипотеза. В случая, както в АУАН, така и в издаденото НП, ясно са описани всички елементи от състава на нарушението. С тези си действия жалбоподателят е нарушил забраната по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Всички

останали действия и маневри при управление на МПС следва да бъдат извършвани извън тези пътища и на обособените за целта места.

В случая жалбоподателят Н. е управлявал превозното средство, като е извършил рязко и преднамерено маневра, довела до занасяне на автомобила и загуба на сцепление, което не е в съответствие с предназначението на пътищата, а именно за превоз на хора и товари. От субективна страна деянието е извършено при форма на вината пряк умисъл, т. к. деецът е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е искал тяхното настъпване.

Настоящият съдебен състав, намира, че са безспорно установени всички съставомерни елементи от фактическия състав на административното нарушение, не са налице допуснати съществени процесуални нарушения при реализирането на административно наказателната отговорност на дееца, поради което правилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя по чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП, за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на чл. 189з от ЗДвП за нарушенията по този закон не се прилагат чл. 28 и чл. 58г от ЗАНН, поради което обсъждането на „маловажен случай“ е безпредметно.

Не са налице и предпоставки за приложението на чл. 9, ал. 2 от НК във вр. с чл. 11 от ЗАНН, тъй като деянието не е малозначително или явно незначително. В конкретния случай деянието на жалбоподателя е накърнило обществените отношения, свързани с правилното използване на пътищата за тяхното предназначение, макар и да е траело за кратко време. То е извършено на публично място, до училище, освен това предвид младата си възраст и малък стаж на водач на МПС, жалбоподателят би следвало да бъде внимателен и добросъвестен водач, а не да демонстрира уменията си да борава екстремно с уредите за управление. Освен това, нарушение от този вид винаги създава опасност за всички участници в движението, тъй като е абсолютна предпоставка за настъпване на пътнотранспортно произшествие.

С оглед изложеното съдът намира, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя и правилно е приложена санкционната норма на чл. 175а ал. 1 пр. 3 от ЗДвП, която предвижда наказание глоба в размер на 3000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца. Санкцията е от характера на абсолютно

определените и размерът и не зависи от волята на административнонаказващия орган и съда.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваното постановление следва да бъде потвърдено, като обосновано и законосъобразно.

Съгласно чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административно процесуалния кодекс, а съгласно ал. 4 в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Предвид изхода на делото и на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН в полза на ОДМВР Разград следва да се присъдят разноси за настоящата инстанция. Същите са своевременно предявени и доказани в размер от 80 лева – дължимо юрисконсултско възнаграждение, определено при условията на чл. 37 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-0290-000340/13.09.2022 г., издадено от Г. М. Г. на длъжност Началник група в ОДМВР Разград, РУ Кубрат, с което на А. А. Н., ЕГН ***** от ***, на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3000.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца, за извършено нарушение по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, като законосъобразно.

ОСЪЖДА А. А. Н., ЕГН ***** от *** да заплати на ОД на МВР – Разград юрисконсултско възнаграждение в размер на 80.00 лева (осемдесет лева, нула ст.).

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Разград в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Кубрат: _____